

Данијела ПЕТКОВИЋ
„КАНОНСКА“ И
„НЕКАНОНСКА“ ЕПИКА

Институт за књижевност
и уметност, Београд

(Смиљана Ђорђевић Белић, *Послџфолклорна ејска хроника. Жанр на јраници и јранице жанра*, Београд: Чигоја штампа, Институт за књижевност и уметност, 2016, 262 стр)

Монографија Смиљане Ђорђевић Белић *Послџфолклорна ејска хроника. Жанр на јраници и јранице жанра*, у издању Чигоја штампе и Института за књижевност и уметност, веома је значајна књига у српској фолклористици. Настала као резултат ауторкиног дугогодишњег интересовања за традицију певања уз гусле, премошћује јаз између класичног поимања исто тако класичне, вуковске епике и савремених приступа и даље живој, али умногоме измењеној епској пракси, и истовремено иде у корак са водећим светским истраживањима континуитета фолклора и актуелног стања традиције. Централна, већ насловом истакнута, проблематика – дефинисање и омеђавање жанра постфолклорне епске хронике – вишеструко је надрасла постављене оквире поетичког изучавања и проширила се на кључна питања савремене српске фолклористике, истовремено прецизно дијахронијски осветљавајући епске токове и њихове мене кроз више од два века.

Веома обимну и хетерогену грађу на којој почива ова студија повезао је изборни критеријум предложака истраживања, а то је хроничарски тип песме, као епско уобличење рецентне прошлости посредством доминантних реалистичких детаља. Трагајући за њима, ауторка је пошла од хроничарске епике из старијих записа, Вукових зборника и Милутиновићеве збирке, надовезујући на овај полазни, „класични“ корпус, текстове на граници усменог и писаног, традиционалног и књижевног, ауторска епска остварења, посежући за грађанским песмарицама, периодичким и антологијским изборима, архивским аудио и визуелним снимцима, тзв. грађом са делокализованог, нефизичког терена, као и за савременим теренским записима.

[...]